

پژوهش در جراحی

کجا باید مقاله خود را منتشر کنید؟

ترجمه و تلخیص: دکتر سیدعباس میرمالک* و گروه مترجمین**

انتشار مقاله در یک مجله یا پایگاه اینترنتی نمود عملی کلیه فعالیت‌های انجام شده در راستای تحقیقی است که اغلب با یک سؤال ساده شروع شده و با انتشار مقاله برای جواب آن مخاطب پیدا می‌کنید. این فصل راهنمایی کلی از چگونگی اقداماتی که در جهت تحقق نشر مقاله لازم است، ارائه می‌کند.

مقدمه

زمانی که اکثریت جراحان، بیماری را می‌بینند و بیماری او را تشخیص می‌دهند، در مورد مجله‌ای که در آن دست خطی و نوشته‌ای را می‌توان چاپ کرد یا حتی در مورد آماده‌سازی و تهیه نوشته فکر نمی‌کنند؛ اگر چه چالش‌های بالینی بیماری خاص، اغلب الهام‌بخش انجام تحقیق مربوطه در آزمایشگاه یا طرح یک کارآزمایی بالینی، می‌باشد.

نویسندگان اغلب تنها پس از بازنگری داده‌ها و اطلاعات خام و تفسیر نتایج حاصله، در مورد محل انتشار مطالب بالینی یا تجربی می‌اندیشند. نوشتن اولین پیش‌نویس نسخه خطی احتمالاً پس از آن که مؤلف در مورد انتخاب مجله مناسب با مؤلفان دیگر به ویژه با محققان ارشد بحث کرده، آغاز می‌شود. بررسی دقیق گزارش نقل قول مندرجات رایج در مجله ممکن است در تصمیم‌گیری کمک کننده باشد. هر مجله دارای دستورالعمل ویژه برای نویسندگان در مورد متن و کتاب‌شناسی می‌باشد که در تدارک و آماده‌سازی پیش‌نویس نهایی ضروری خواهد بود. مجله باید بر اساس ویژگی‌هایی مانند مطالب مندرج، رشته تخصصی، شهرت و اعتبار و فاکتور تأثیرگذاری، انتخاب شده باشد. همچنین خصوصیات و ویژگی‌های نوشته مربوطه نیز مطرح است به عنوان مثال، کیفیت و محتوای طرح‌بندی. این فصل تمام این نقطه نظرات را در برمی‌گیرد و در مورد نگرانی‌های نویسندگان غیر انگلیسی زبان و موضوع انتشارات الکترونیک نیز بحث خواهد کرد.

نویسنده پاسخگو: دکتر سیدعباس میرمالک

تلفن: ۸۸۷۸۷۵۶۱

E-mail: SAM@Mirmalek.net

* استادیار گروه جراحی عمومی، دانشگاه علوم پزشکی آزاد اسلامی، واحد تهران

** دکتر لیلا پرورش، دکتر شقایق تهرانی، دکتر پوریا حسینی، دکتر پانته آرضانیان، دکتر مریم سعیدیان،

دکتر مروا طهماسبی‌راد، دکتر علی غلامرضائزاد، دکتر مهدی کلانتری، دکتر الهام کنی، دکتر امیر تیمور مرعشی،

دکتر امید میرمطلبی، دکتر علی ناظمیان

تاریخ وصول: ۱۳۸۶/۰۹/۲۰

دست نویس شما به چه چیزی شبیه است؟

زمانی که در حال انتخاب مجله‌ای هستید، باید با دقت تمام ویژگی‌های نوشته خود را بدانید. این مسئله به همان سادگی بررسی محتوا و طرح‌بندی است. معمولاً در ابتدا مجله را براساس موضوع و رشته تخصصی پزشکی، شناسایی می‌کنید. سپس ممکن است این مسئله را در نظر بگیرید که کار شما به کدام یک از موارد زیر مربوط می‌شود: بالینی، کارآزمایی بالینی، داده‌های آزمایشگاهی یا گزارشی در مورد یک روش جدید جراحی و آیا کار شما مربوط به بیمار است یا علوم پایه، این مسئله دارای اهمیت است؛ زیرا برخی از مجلات، منحصراً یا عمدتاً کار بالینی را منتشر می‌کنند در حالی که سایرین بیشتر به انتشار داده‌های آزمایشگاهی اختصاص دارند. تنها تعداد اندکی به انتشار نوشته‌هایی در هر دو زمینه می‌پردازند. مجله باید به نحوی انتخاب شود که مناسب طرح‌بندی نوشته شما باشد. آیا این نوشته، مطلب مروری است؟ گزارش موردی است؟ مقاله

مرجع است؟ ترتیب IMRAD را دنبال می‌کند؟ (Introduction, Materials and Methods, Results and Discussion)

تقریباً تمامی مجلات، مقالات مرجع را ترجیح می‌دهند، زیرا این مقالات تأثیری عمیق بر روی شهرت و اعتبار مجله و عامل تأثیرگذاری آن دارند. اکثریت مطالب مرور شده، تنها به درخواست نویسندگان آنها منتشر می‌شوند و مجلات کمی به انتشار این مطالب بدون چنین تقاضاهایی، می‌پردازند. اکثریت مجلات فضای محدودی دارند بنابراین از انتشار گزارشات موردی که به نظر می‌رسد دارای ارزش علمی نازلی هستند، اجتناب می‌ورزند. به این ترتیب شما باید این مسئله را تعیین کنید که آیا مجلات در حوزه کاری شما حاوی گزارش موردی هستند یا خیر؟ (این مطلب اغلب در قسمت اطلاعات برای مؤلفان در مجله مطرح می‌شود). مهم‌ترین جنبه نوشته شما، کیفیت آن است. به منظور اجتناب از تورش نسبت به کار خود اجازه دهید سایر افراد مانند محققان ارشد یا دوستانی که در زمینه مشابهی کار می‌کنند، نگاهی به نوشته شما بیندازند. باید نوشته شما را در یکی از رده‌بندی‌های کیفی جدول ۱ قرار دهند.

جدول ۱ - نشریات طب داخلی دسته‌بندی شده براساس عامل تأثیرگذاری

		IF	CH			IF	CH
1	<i>New Engl J Med</i>	22.673	6.2	26	<i>Prev Med</i>	1.288	7.0
2	<i>Lancet</i>	17.332	6.3	27	<i>Diabetic Med</i>	1.277	4.1
3	<i>Ann Intern Med</i>	9.887	7.0	28	<i>Can Med Assoc J</i>	1.243	9.1
4	<i>JAMA-J Am Med Assoc</i>	6.863	6.3	29	<i>Med J Aust</i>	1.174	6.4
5	<i>Diabetes</i>	6.260	6.1	30	<i>Ciba F Symp</i>	1.145	7.2
6	<i>Diabetologia</i>	4.988	5.8	31	<i>Ann Med</i>	1.129	3.4
7	<i>Brit Med J</i>	4.411	7.2	32	<i>Med Clin N Am</i>	1.083	8.4
8	<i>Arch Intern Med</i>	4.137	6.9	33	<i>Aust N Z J Med</i>	1.000	6.1
9	<i>Medicine</i>	3.900	>10.0	34	<i>Clin Investigator</i>	0.963	2.2
10	<i>Annu Rev Med</i>	2.829	7.2	35	<i>J Roy Coll Phys Lond</i>	0.932	4.8
11	<i>J Vase Res</i>	2.768	2.2	36	<i>DM-Dis Mon</i>	0.917	5.6
12	<i>Diabetes Care</i>	2.755	4.4	37	<i>J Fam Practice</i>	0.904	6.2
13	<i>Am J Med</i>	2.703	8.7	38	<i>Am J Med Sci</i>	0.897	>10.0
14	<i>J Lab Clin Med</i>	2.244	>10.0	39	<i>Klin Wochenschr</i>	0.889	8.3
15	<i>Eur J Clin Invest</i>	2.224	6.2	40	<i>J Gen Intern Med</i>	0.862	4.4
16	<i>Who Tech Rep Scr</i>	2.179	9.7	41	<i>Med Clin-Barcelona</i>	0.801	4.1
17	<i>QJ Med</i>	2.069	8.7	42	<i>J Pain Symptom Manag</i>	0.773	3.7
18	<i>Maturitas</i>	1.975	5.8	43	<i>Harvey Lect</i>	0.750	>10.0
19	<i>Mayo Clin Proc</i>	1.814	7.8	44	<i>S Afr Med J</i>	0.742	8.4
20	<i>J Clin Epidemiol</i>	1.641	4.2	45	<i>J R Soc Med</i>	0.697	5.7
21	<i>J Intern Med</i>	1.622	3.6	46	<i>Am J Prev Med</i>	0.617	4.9
22	<i>Brit Med Bull</i>	1.577	9.2	47	<i>Deut Med Wochenschr</i>	0.605	7.0
23	<i>Adv Internal Med</i>	1.475	6.5	48	<i>New Zcal Med</i>	0.545	6.2
24	<i>Brit J Gen Pract</i>	1.402	2.8	49	<i>J Support Care Cancer</i>	0.519	
25	<i>Lupus</i>	1.293	2.2	50	<i>Press Med</i>	0.503	6.7

IF: Impact Factor, CH: Cited Half-Life

- ۱- کشفی جالب و جدید که در جراحی تأثیر عمیق بگذارد.
- ۲- کارآزمایی یا تجارب بالینی که نتایج آن تغییری هر چند نه بنیادی در جراحی داشته باشد.
- ۳- بررسی‌های دقیقی که پیشنهاد می‌کند که روش‌های معمولی باید بازنگری شوند.
- ۴- تغییراتی در روش‌های تشخیصی و درمانی ارائه کند که حاصل، مجموعه‌ای کوچک از نمونه‌ها و موارد غیرمعمول یا نمایشگر تجارب شخصی باشد.
- ۵- مروری سطحی از تجارب مؤسسه‌ای که در آن کار می‌کنید در مورد یک موضوع معمول در جراحی باشد.

اگر نوشته شما با معیار رده اول منطبق باشد، باید در ارسال نوشته به بهترین مجله حوزه کاری خود، تعجیل کنید. همچنین این مجله باید قادر باشد نوشته‌های شما را در عرض مدت زمان کوتاهی منتشر کند. در این مورد خردمندانه است که به سردبیر اجازه داده شود در مورد تأییراتی که اطلاعات موجود در مقاله شما ممکن است بر روی رشته تخصصی مربوطه ایجاد کند، مواردی را بداند. برای تحقیق بالینی کلی، مجله مناسب شماره ۱ یا ۲ (طبق جدول ۱) شامل مجلاتی مانند *New Journal of Medicine England* یا *Lancet* خواهند بود. ما اکثراً چنین مقاله‌ای را اغلب نمی‌توانیم تهیه و منتشر کنیم. اگر هوشمند، زیرک، مشتاق، سخت‌کوش و خوش‌شانس باشیم ممکن است بتوانیم مطلبی که مورد تأیید دسته دوم باشد، بنویسیم. اکثریت مقالات برای سایر رده‌ها مناسبند. ازدیاد مجلات پزشکی، این مسئله را مطرح می‌کند که امکان انتشار نوشته شما وجود داشته مگر این که کاملاً نامناسب باشد. نویسندگان، نوشته رد شده را بارها و بارها، از یک مجله به مجله دیگر ارائه می‌کنند تا این که سرانجام مقاله مورد پذیرش قرار گیرد. نویسندگان نشریه‌ای در زمینهٔ درماتولوژی در مورد ارائه مجدد، نوشتند «۳۲ مجله درماتولوژی در *Index Medicus* به صورت فهرست وجود دارند. ما احساس می‌کنیم که مقاله تا زمانی که شما حداقل از ۲۲ سردبیر نامه نداشته باشید، غیرقابل چاپ تلقی نمی‌شود».

راه بهتری برای برخورد با مسئله عدم پذیرش مقاله شما وجود دارد. شما باید از تجدید نظر که معمولاً برای ارتقاء کار شما کفایت خواهد کرد، بهره بگیرید که به این ترتیب کار شما ممکن است توسط نشریه دیگری دارای کیفیت مشابه، مورد پذیرش قرار گیرد. مجلات از مقالاتی که حاوی نتایج منفی هستند، اجتناب می‌ورزند (برای مثال نوشته‌ای مورد پذیرش که گزارش می‌کند که اثر ماده X روی سطوح سرمی Y را آنگونه که شما یا سایرین ممکن است پیش‌بینی کرده باشید، نمی‌توان شرح داد)، حتی اگر نتایج منفی بعضی اوقات به همان اندازه موارد پیش‌بینی شده حائز اهمیت باشند. حتی اگر مطالعه به خوبی طراحی شده و به انجام رسیده باشد و نوشته به خوبی نگارش یافته باشد، ممکن است در دسته‌بندی مجلات چندین مرتبه پائین‌تر از آنچه که به آسانی پیش‌بینی می‌کردید، قرار گیرد، زیرا اثر مثبت را در این نوشته نمی‌توان مشاهده کرد. در آینده، ظرفیت نامحدود موجود در اینترنت ممکن است اجازه انتشار الکترونیکی نتایج منفی را بدهد.

هدف از انتشار مطلب شما چیست؟

انتشار نوشته شما احتمالاً منظور و مقصود بیشتری نسبت به هدف اصول‌گرای آگاه کردن جامعه علمی در مورد داده‌های شما دارد. ممکن است بخواهید به جامعه علمی نشان دهید که دانشمند بزرگی هستید تا به این نحو شانس تجدید بورس تحصیلی یا ارتقاء کار آکادمیکی خود را افزایش دهید (کارآزمایی بالینی که محقق اصلی را به شهرت برساند یک کارآزمایی خوب است)، یا ممکن است فقط بخواهید برای افزایش مراجعین خود تبلیغ کنید. اگر هدف شما فقط آگاه کردن و اطلاع رسانی است می‌توانید زمان خود را با نوشته خود پر کنید. نباید نگران باشید که کدام مجله کار انتشار را به عهده می‌گیرد، حتی در شرایطی که مجله مورد نظر در یکی از سیستم‌های بازبایی مطبوعات فهرست می‌شود، مانند *Current Contents/Life Sciences Contents Current*، *Current Contents/Clinical Medicine* یا *Index Medicus* که به وسیله *MEDLARS* یا *MEDLINS* در دسترس قرار می‌گیرد.

اگر مجله‌ای را انتخاب کنید که ممکن است به بهترین نحو گروه مورد نظر شما را مورد خطاب قرار دهد، سودمند خواهد بود. چنانچه بخواهید همکاران شما در جراحی بدانند که قدرت تیغ جراحی شما بر دیگران برتری دارد یا اینکه روش جراحی جدیدی را یافته و مورد آزمایش قرار داده‌اید، باید در مورد مجله جراحی در رشته تخصصی مربوطه بیندیشید. اخیراً جراحان غدد درون‌ریز

در کلینیک Mayo، داده‌هایشان را در مورد درمان جراحی بیماری گریوز (Graves) کودکان مورد تجدید نظر قرار دادند و نتایجی عالی مشاهده کردند که ترجیح اولویت درمان محافظه‌کارانه توسط متخصصین کودکان را زیر سؤال برده است. وقتی سؤال شد چرا آنان نتایج خود را به جای اینکه به عنوان مثال در مجله Pediatrics منتشر کنند، در مجله جراحی منتشر کردند، پاسخ آنها این بود که این نوشته احتمالاً توسط هیئت بررسی این مجله رد می‌شد. اگر کار شما یک روش تشخیصی یا آسیب‌شناسی یا درمان کلی بیماری معینی (جراحی و غیرجراحی) را توصیف و بررسی می‌کند، مجله پزشکی عمومی می‌تواند مناسب باشد. در صورتی که موضوع مقاله شما جنبه بسیار تخصصی جراحی است مجله انتخابی که توسط یکی از انجمن‌ها یا مؤسسه‌های تخصصی بزرگ حمایت می‌شود مانند Surgical Endoscopy، باید برای روش‌های لاپاراسکوپی انتخاب شود. مجلاتی که توسط انجمن‌ها حمایت می‌شوند، معمولاً میزان توزیع بالائی برخوردارند.

انتخاب مجله مناسب برای مقاله می‌تواند به زمان بین ارائه و انتشار مقاله نیز بستگی داشته باشد. مجلات تمایل ندارند مدت زمان لازم برای مرور سرمقاله و چاپ آن را فاش کنند. وقفه در نشر مطلب می‌تواند تأثیر ناخوشایندی در اذهان داشته باشد. مدت زمان انتشار در ماهنامه‌ها معمولاً کوتاهتر است (۶ تا ۸ ماه) تا فصلنامه‌ها (۹ تا ۱۲ ماه). تجربیات همکاران در مورد مجله خاصی که شما در نظر دارید ممکن است مفید باشد. برخی از مجلات تاریخ دریافت نوشته را یا حتی تاریخ پذیرش بعد از تجدید نظر و بازنگری را چاپ می‌کنند. هدف و مقصود مهم در انتشار مقاله ممکن است تبلیغ پزشکی باشد. اگر جراحی جدیدی انجام داده‌اید، رویکرد جراحی نسبت به یک بیماری را اصلاح کرده‌اید یا به نتایج عالی در اجرای یک روند دشوار و وقت‌گیر دست یافته‌اید (برای مثال ۱۰۰ جراحی Whipple بدون مرگ و میر) و مایلید متخصصین داخلی را در مورد نتایج کار خود مطلع کنید تا مراجعات به شما افزایش یابند، باید نوشته خود را در یک مجله عمومی یا مجله پزشکی داخلی منتشر کنید. راه دیگر، انتشار مطلب مورد نظر در یک مجله جراحی است، که در این صورت تعداد موارد مراجعه به شما افزایش نمی‌یابد اما ممکن است موجب افزایش احترام در بین همکارانتان شود یا شاید حتی موجب واکنشی منفی مانند حسادت حرفه‌ای شود. انتشار در مجله جراحی می‌تواند جنبه آموزشی داشته باشد به شرط اینکه نوشته مورد نظر به خوبی نگارش یافته باشد، صادقانه بوده و جزئیات را در برگیرد و مؤلف به اندازه کافی شجاعت این را داشته باشد که نه تنها نتایج درخشان خود را گزارش کند، بلکه خطرات، چالش‌ها و گرفتاری‌هایی را که با آنها مواجه شده مطرح نموده و بیان کند که چگونه بر این مسائل فائق آمده است.

عامل اعتبار

فرض کنید نوشته شما توسط همکارانتان یا محققان ارشد چندان مورد توجه واقع نشده است و البته شما مایلید که آن را در بهترین مجله ممکن به چاپ برسانید. بهترین مجله، ممکن است ویژگی‌های متفاوتی داشته باشد که این ویژگی‌ها آن را یک نشریه خوب جلوه دهند اما مهمترین معیار در مورد کیفیت مجله در جامعه پزشکی، عامل تأثیرگذاری است [Impact Factors (IF)]. آنگونه که توسط مؤسسه اطلاعاتی علمی Institute for Scientific Information (ISI) در فیلادلفیا چاپ شده است، IF عددی محاسبه شده است که از عدد معیارهای قابل استناد مربوط به مجله خاصی به دست می‌آید و هر سال در مجلات زیست‌شناسی ارائه می‌شود. از نظر ریاضی این عدد به صورت عدد میانگین اقتباس شده از مستندات یک مجله خاص تقسیم بر تعداد مقالات منتشر شده توسط آن مجله، به دست می‌آید، به عبارت دیگر IF تعداد دفعاتی را که مقاله منتشر شده و به طور متوسط در ۲ سال بعد از انتشار مورد استناد قرار گرفته، تخمین می‌زند.

نیمه عمر قابل استناد (Citation Half Life) فاصله زمانی بین انتشار مقالات در مجله‌ای خاص و استناد به آنها را در سایر مقالات تعیین می‌کند. سیاستمداران از IF برای ارزشیابی دانشکده‌های پزشکی و غیرپزشکی استفاده می‌کنند؛ در حالی که سازمان‌های فراهم کننده بورس و کمک هزینه از آن حتی اگر IF تنها به یک مجله مربوط باشد، برای ارزیابی علمی روند اجرائی یک بخش، گروه محققان یا یک دانشمند استفاده می‌کنند. برای ارزیابی یک شخص ویژه، فهرست استناد علمی (Science Citation Index) احتمالاً بسیار مناسب‌تر است، زیرا بیان می‌کند که هر چند وقت یک بار مقالات منتشر شده توسط مؤلفی معین، توسط دیگران، مورد استناد قرار می‌گیرد. درجه بندی افراد توسط IF فقط یک ارزشیابی تقریبی و

محدود است که براساس جمع IFهای مجلاتی که مقالات او را طی دوره مشخصی چاپ کرده‌اند، بنا شده است. چندین عامل وجود دارند که IF مجلات را تحت تأثیر قرار می‌دهند؛ این عوامل بدین شرح است:

۱- IF توسط رشته اختصاصی که مجله را تحت پوشش قرار می‌دهد، تحت تأثیر قرار می‌گیرد. در سال ۱۹۹۲، در حوزه بیوشیمی و بیولوژی مولکولی ۶۲ مجله با IF بیش از ۲ وجود داشتند، تنها ۸ مجله در حوزه جراحی و در زمینه ارتوپدی، گوش و حلق و بینی، تروماتولوژی، طب سالمندان یا طب بازتوانی به این معیار تحقق بخشیدند. از آن جا که تنها مقالاتی که در خلال ۲ سال بعد از انتشار، مورد استناد واقع می‌شوند در IF مجله سهیم هستند، مجلاتی که مطالعات کوتاه مدت را منتشر می‌کنند و مجلات بالینی، از ارزش کمتری برخوردارند. بهترین مجله بالینی در جراحی یعنی *Annals of Surgery* (IF برای ۱۹۹۴: ۴/۱۶۶) می‌تواند با *New England Journal of Medicine* که نمره ۱ را در پزشکی عمومی و داخلی کسب کرده است، IF برای ۱۹۹۴: ۲۲/۶۷۳ یا با مجلات علوم پایه مانند *Clinical Research* (IF برای ۱۹۹۴: ۵۷/۷۷۸) یا *Cell* (IF برای ۱۹۹۴: ۳۹/۱۹۱) رقابت کند. بنابراین تعیین اهمیت مجله با استفاده از IF تنها توسط رشته اختصاصی ارائه شده می‌تواند مطرح شود.

۲- از آنجا که IF با تقسیم عدد میانگین نقل قول‌ها بر عدد کل مقالات منتشره در مجله‌ای خاص محاسبه می‌شود، این مسئله مطرح است که مجله‌ای که مقالات کمی دارد (موضوعات منبع) IF بالاتری را نسبت به مجلاتی که مقالات زیادتری دارد، دارا است. در صورتی که هر دو مجله تعداد نقل قول‌های یکسان داشته باشند. اخیراً نشان داده شد که رده‌بندی داخلی مجلات تحقیقاتی بیوشیمیایی (علوم پایه و بالینی) که توسط ۵۰ دانشمند NIH انجام شد، نسبت به رده‌بندی IF تفاوت زیادی دارد؛ عمدتاً به این دلیل که دانشمندان به عدد میانگین موضوعات منبع موجود در آن مجله رجوع نمی‌کنند.

۳- قطعاً IF تنها مجلات انگلیسی زبان را تأیید می‌کند. اولین مجله جراحی غیرانگلیسی و اولین مجله پزشکی عمومی و داخلی غیرانگلیسی که در رده‌بندی ISI ارائه شدند، هر دو در سال ۱۹۹۴ در شماره ۳۹، فهرست‌بندی شدند. این احتمال وجود دارد که اگر این مجلات انتشاراتی، انگلیسی زبان بودند، تا حدودی در رده‌بندی بالاتری قرار می‌گرفتند. در صورتی که این نقطه نظرات را به خاطر بسپاریم، IF روش بسیار مفیدی برای کمک در انتخاب مجله مورد نظر برای نشر مقاله می‌باشد. ارسال نوشته به مجله‌ای خاص به دلیل شناختن برخی از اعضای هیئت تحریریه آن مجله، ایده خوبی نیست. تقریباً تمام مجلات سیستم تجدید نظر همسان را پیاده کرده‌اند و اکثراً به روشی کور عمل می‌کنند (تجدید نظر کنندگان مؤلفان را نمی‌شناسند اما مؤلفین آنها را نمی‌شناسند) و تعداد کمی از مجلات از روش کور دو طرفه (Double-Blinded) استفاده می‌کنند (در این حالت تجدید نظر کنندگان نیز مؤلفان را نمی‌شناسند).

حتی اگر مؤلف کاملاً دلخواه باشد، این سیستم به عضو هیئت تحریریه اجازه نمی‌دهد که برای نشر مقاله‌ای که توسط تجدید نظر کنندگان توصیه نشده است، پافشاری کند (هیئت تجدید نظر معمولاً از ۲ تا ۳ نظر تشکیل شده است). تجدید نظر کنندگان به ندرت در قضاوت در مورد یک مقاله، اختلاف نظر دارند. در این مورد نادر هم، سردبیر اغلب از فرد دیگری می‌خواهد تا کار تجدید نظر را انجام دهد و اگر این کار منجر به تصمیم‌گیری نشود، اکثریت هیئت تحریریه جلسه تصمیم‌گیری خواهند داشت که به عنوان کمیته تعلیق در *British Medical Journal* شناخته می‌شود.

ارائه نوشته شما به مجله اشتباه

اگر کسی توصیه‌های فوق را رعایت نکرده و نوشته مورد نظر را به طور عمدی به مجله اشتباه ارائه دهد، این امر چندین پیامد احتمالی را به دنبال دارد. پیامد اول این است که سردبیر متوجه اشتباه می‌شود و فوراً نوشته شما را با این توضیح که نوشته خارج از حوزه تخصصی آن مجله است، به شما برمی‌گرداند. این مرحله‌ای است که کمترین مشکل در آن ایجاد می‌شود. اگر نوشته بعد از چندین بار تجدید نظر رد شود، وضعیت بدتر می‌شود و اگر تجدید نظر عاری از صلاحیت و غیرمنصفانه دریافت کنید، مسئله بدتر هم می‌شود؛ زیرا در این صورت هیئت تحریریه مجله با کار آشنائی ندارند. این مسئله به عدم پذیرش غیرموجه و یا نظریه‌ای که موجب، ارائه پیشنهادات مناسب در جهت ارتقاء مقاله شما نمی‌شود، منجر می‌گردد. وضعیت دیگر این است که علیرغم این که مقاله شما احتیاج به ویرایش دارد که با تجدید نظر مناسب، عملی می‌گردد، پذیرفته شود. بدترین وضعیت وقتی

رخ می‌دهد که مقاله شما توسط مجله‌ای کاملاً نامناسب پذیرفته شود و شما به زودی پی ببرید که این نوشته در نشریه‌ای که همکاران شما آن را مطالعه نمی‌کنند، به چاپ رسیده است.

نگرانی‌های خاص نویسندگان غیرانگلیسی زبان

تعداد اندکی با این حقیقت که انگلیسی، زبان بین‌المللی مطالعات علمی است، مخالفت دارند. مطالعات انجام شده توسط ISI نشان داده است که اکثر نشریات علمی به زبان انگلیسی نوشته و منتشر شده‌اند و اکثر موارد نقل قول شده را دارا هستند. با توجه به IF، نشریات نوشته شده به زبان انگلیسی به طور میانگین ۳/۷ مورد نقل قول می‌شود در حالی که نشریات آلمانی، فرانسوی و ژاپنی (به ترتیب برای ملیت‌های ذکر شده) به طور متوسط تنها ۰/۶، ۰/۵ و ۰/۵ مورد استناد واقع می‌شوند. بنابراین مقاله نوشته شده به زبان انگلیسی ۶ برابر بیش از مثلاً مقاله آلمانی پاسخ می‌گیرد. این مانع زبانی در تحقیق پزشکی ۳ پیامد مهم دربردارد:

ابتدا این که مؤلفانی که به زبان انگلیسی نمی‌خوانند و نمی‌نویسند این خطر را قبول می‌کنند که از جریان تحقیق بین‌المللی ناآگاه و دور بمانند.

دوم اینکه مؤلفان انگلیسی زبان نیز این خطر را که از گزارشات یافته‌های مهم به زبان‌های خارجی غافل بمانند، پذیرا می‌شوند.

سوم اینکه هنوز این یک واقعیت است که در بعضی از کشورها، به عنوان مثال در روسیه، آلمان و فرانسه، اکثر پزشکان مجلاتی را که به طور منحصر به فرد به زبان مادری آنها نوشته شده باشد، مطالعه می‌کنند. بنابراین مهمترین مرحله برای مؤلف غیرانگلیسی زبان یا مؤلفی که انگلیسی را به عنوان اولین زبان صحبت نمی‌کند، تصمیم‌گیری در مورد هدف و منظور نوشتار او می‌باشد.

آیا هدف، ارتقاء حرفه آکادمیک از طریق مشارکت در علوم پزشکی بین‌المللی است؟ یا رسیدن به اعتبار ملی مد نظر می‌باشد. تنها راه غلبه بر این مشکل احتمالاً انتشار مضاعف بین‌المللی است. اگر چه این مسئله می‌تواند از نظر اخلاقی مشکوک به نظر رسیده و موجب عدم پذیرش نوشته شود. اگر مقاله به یک زبان منتشر شده و به دنبال آن به زبان دیگر به مجله‌ای دیگر ارائه شود، مجله دوم باید یادآوری کند که مقاله مذکور قبلاً به زبان دیگری منتشر شده است. مشکل مهم دیگری برای برخی مؤلفان غیرانگلیسی زبان این است که، دانش و آگاهی آنها از زبان انگلیسی کافی نیست. اگر مایلید یک مجله انگلیسی زبان را مورد خطاب قرار دهید، باید قادر باشید زبان انگلیسی را در عرصه پزشکی بخوانید و بنویسید. نوشتن مقاله به زبان مادری و سپس ترجمه آن به زبان انگلیسی توسط مترجم تجاری کاری عملی نیست. این امر هزینه زیاد و این خطر عمده را در پی دارد که معنی و پیام نوشته شما ضمن ترجمه تغییر یابد یا از بین برود، زیرا اکثر مترجمان فاقد درک لازم از تخصص پزشکی شما هستند. اگر با زبان انگلیسی آشنائی زیادی ندارید، باید مجله انگلیسی زبانی را انتخاب کنید که کمک لازم را برای ارتقاء سبک انگلیسی شما ارائه دهد، به عنوان نمونه، مجله *World Journal of Surgery*. روشن است که ارائه نوشته شما به بهترین سبک ممکن انگلیسی، بسیار حائز اهمیت است. محققان برای انتشار کارهای خود تحت فشار زیادی هستند. بیش از هر زمان دیگر، حرفه‌ها و سرمایه‌گذاری‌ها به انتشارات بستگی دارند (نشر یا نابودی).

دفاتر مجلات، کوهی از نوشته‌ها را دریافت می‌کنند. تعداد کمی از این نوشته‌ها ارزش علمی بالایی دارند. برخی از آنها کیفیت ضعیفی داشته و اکثر آنها در حد وسط قرار دارند. تصمیم‌گیری در مورد نوشته‌هایی که در دو دسته خوب و بد قرار می‌گیرند، معمولاً برای آنها راحت است، اما سردبیران زمان زیادی را برای تصمیم‌گیری در مورد این که کدام یک از نوشته‌های متوسط شایستگی نشر دارند، صرف می‌کنند. بدون شک روش خوب نوشتاری و توجه به جزئیات می‌تواند شانس انتخاب نوشته متوسط را برای نشر افزایش دهد. مؤلفی که انگلیسی، زبان اول او نیست باید مراقب باشد که در نوشتن ایجاز، روشنی و سادگی را مراعات کند. ویراستاران نه از نوشتن مجدد مقالات به دلیل ضعیف بودن انگلیسی لذت می‌برند و نه زمان این کار را دارند. بنابراین باید از یک یا چند همکار که با زبان انگلیسی آشنایی دارند، بخواهید که نوشته شما را مورد تجدید نظر قرار دهند و مواردی را که نیاز به وضوح دارد، خاطر نشان کنند. به این ترتیب هرگونه شک و شبهه‌ای قبل از ارائه مقاله برطرف خواهد شد.

در سال ۱۹۹۴، یک سوم مقالات منتشره در *New England Journal of Medicine* از قسمت اروپایی غیرانگلیسی زبان بودند. این مسئله می‌تواند مشوق خوبی برای مؤلفان غیرانگلیسی زبان باشد تا مسیر پرکارتر نشر یعنی مقاله انگلیسی زبان را انتخاب کنند.

انتشار الکترونیکی

در اوایل سال‌های ۱۹۷۰ پیش‌بینی شده بود که تا اواخر قرن، مجلات سنتی کاغذی توسط مجلات الکترونیکی جایگزین می‌شوند. البته این پیشگویی هنوز به طور کامل جامعه عمل نپوشیده است، اما بسیاری از پزشکان از E-mail همچنین از اینترنت استفاده می‌کنند و این احتمال وجود دارد که نشر الکترونیکی در پزشکی به طور حیاتی حائز اهمیت شود. فواید نشر الکترونیکی از طریق اینترنت چیست؟ ابتدا این که حجم اطلاعاتی که می‌تواند منتشر شود، اساساً نامحدود می‌شود. تعداد و طول مقالات در اینترنت کوچک‌ترین نگرانی هستند، تعداد زیادی اوراق حاوی داده‌های خام حاصله از آزمایشات می‌توانند به مقالات افزوده شوند و شاید گزارشات موردی و یافته‌های منفی برای نشر بیشتر قابل پذیرش باشند.

دوم این که سرعت در تبادل اطلاعات به طور باور نکردنی رو به افزایش است. به طور نظری مقالات می‌توانند در اینترنت به مجله تحویل داده شوند، ویرایش شوند به اینترنت برگردانده شده و در عرض یک روز منتشر شوند.

سوم اینکه دسترسی هدفمند به خوانندگان این اجازه را می‌دهد که عناوین را براساس نیاز به دانستن از پیش انتخاب کنند.

چهارم اینکه فعالیت متقابل بین مجله الکترونیک و خواننده اجازه توضیح و تفسیر آنی توسط خواننده را می‌دهد، که برای ناشر و خواننده هر دو مفید است.

پنجم اینکه دسترسی و گردش مجله افزایش خواهد یافت. خوانندگان و کتابخانه‌ها در هزینه‌ها و وزن زیاد مقالات منتشره غوطه‌ورند و از توان دسترسی راحت به اطلاعات، بدون نیاز به ذخیره فیزیکی استقبال می‌کنند.

ششم اینکه مجله الکترونیکی توزیع شده توسط اینترنت هزینه کمتری نسبت به مجله کلاسیک کاغذی در پی خواهد داشت.

برای حدود ۱۵ سال، پزشکان نتایج مقدماتی (نسخه‌های قبل از چاپ) را از طریق اینترنت دریافت کرده‌اند. آزمایشگاه ملی کامپیوتر Los Alamos انبار گسترده‌ای برای نوشته‌ها شده است. پزشکان نسخه قبل از چاپ مقالات خود را ارائه می‌دهند و جایگزین می‌کنند و هر زمان که بخواهند تغییراتی در آن می‌دهند. این سیستم شبیه مجله الکترونیک عمل می‌کند که اجازه می‌دهد، ارتباطات شخصی و منحصر به فرد توسط محققان به طور مداوم تحت بررسی مجدد قرار گیرد. یک چنین سیستم انتشاراتی احتمالاً برای انتشارات پزشکی مطلوب نیست. نشر الکترونیکی، نسخه‌های قبل از چاپ پزشکی را از تجدید نظر همسان عبور می‌دهد و خطر این که داده‌ها یا تفسیر مطالعات دچار تورش و اشتباه شوند، را افزایش می‌دهد. یک چنین سیستمی، امکان دستکاری و یا حتی کلاهبرداری را هم فراهم می‌کند. تفسیرهای کاربران متعدد و بی‌نام و نشان اینترنت، جایگزینی برای تجدید نظر همسان نیست. توزیع گسترده نسخه‌های پیش از چاپ و ویرایش نشده مقالات پزشکی می‌تواند تأثیر فوری و مخربی بر روی بهداشت عمومی داشته باشد. اگر چه تاکنون، اکثریت پزشکان هنوز حتی قدمی در استفاده ارتباط الکترونیکی جهانی برنداشته‌اند. در آینده هنگامی که اینترنت به طور گسترده توسط پزشکان مورد استفاده قرار می‌گیرد، اطلاعات پزشکی به احتمال قوی به بهترین نحو از طریق این رسانه منتقل می‌شود. پیوند پرتیتر بین مجله سنتی کاغذی و همتای الکترونیکی‌اش به ایجاد سیستمی منجر می‌شود که درگیر انتشار خلاصه مقالات در مجلات کاغذی و توصیف مقاله‌ای که متن کامل آن هم زمان در اینترنت است، خواهد بود. مقالات در هر دو شکل مقاله از تجدید نظر همسان به نحو مناسب برخوردار شده‌اند. یک چنین سیستمی دسترسی راحت و دقیق به نتایج ارزشیابی شده را، برای تمام خوانندگان فراهم می‌کند. قابلیت دسترسی به اطلاعات همواره باید به عنوان هدف اولیه در نشر مسائل پزشکی در نظر گرفته شود.

تفسیر

مؤلفین رویکردی عملی نسبت به روند انتخاب مجله برای انتشار نوشته شما ارائه می‌دهند، که به صورت یک مجموعه سؤال مطرح می‌شود: کیفیت چیست؟ هدف و مقصود شما از انتشار، چیست؟ در کجا علائق خاص شما به بهترین نحو تأمین خواهد شد؟ کدام مجله معتبرترین بوده و عمده‌ترین عامل تأثیرگذاری را داراست؟ بخش نگرانی‌های خاص مؤلف غیرانگلیسی زبان ۳ پیامد مهم را در انتشار مطلب به زبان غیر انگلیسی، مورد تأکید قرار می‌دهد. شاید مهمترین آنها مشاهده این امر باشد که مؤلفان آمریکائی شمالی غالباً نسبت به یافته‌های مهم گزارش شده در مجلات به زبان خارجی (زبان غیرانگلیسی) ناآگاه باقی می‌مانند. مؤلفان پیشنهاداتی با ارزش در مورد این مشکل مطرح می‌کنند و موضوع اخلاقی انتشار مضاعف را پیش می‌کشند (زمانی که یک مقاله به دو زبان متفاوت و برای مصرف در موارد ملی و بین‌المللی منتشر می‌شود ما طرفدار این نظر هستیم که این شکل انتشار مضاعف نه یک مشکل، بلکه یک راه حل است و مؤلفان ما را به نشر الکترونیکی در آینده راهنمایی می‌کنند.